

fizetésemelések nem tekinthetők többé a korona vásárló értékében beállott csökkenés ellensúlyozására adott juttatásnak, melyre mint csupán látszólagos fizetésemelésre a felmondásban lévő alkalmazott a kir. Törvényszék álláspontjának megfelelően az 1910/1920. M. E. 7. §. alapján jogosan tarthatott igényt.

Hanem a korona értékének bekövetkezett állandósulása után a fizetésemelések már valóságos fizetésjavítást képeznek, melynek rendeltetése és célja az alkalmazott eddigi életviszonyainak, megélhetésének javítása, vagyis az alkalmazott életmódjának magasabb színvonalra emelése. Ez a korona értékében bekövetkezett állandósulás 1924. júli us1-től már bekövetkezettnek tekintendő s így ezen időponttól kezdve az alkalmazottaknak adott fizetésemelések már az alkalmazottak életmódjának, életszínvonalának javítását, emelését célozzák és így valóságos fizetésemelés természetével bírnak.

Már pedig nincs oly jogszabály, mely a munkaadót arra kötelezné, hogy alkalmazottja fizetését emelje s illetve hogy alkalmazottja életszínvonalának emelésével a többi alkalmazott életszínvonalát is perrel kikényszeríthetőleg javítani, emelni tartozzék."

Felesleg fedezeti vételnél. Az 1897. évi augusztus hó 1-én életbelépett tőzsdei értéküzleti szokások 25. §-a értelmében az esetre, ha a közvetlen (nem leszámolásra kötött) ügyletet valamelyik fél kellő időben nem teljesíti és a másik szerződő fél a szokásokban javára megállapított jogok közül választván, *fedezeti vételt fogyanatosított*, de a fedezeti vétel folytán *a késedelmes fél javára felesleg mutatkozik, ez a felesleg az utóbinak kiadandó.* A bíróság megállapította, hogy az általános jogelvek értelmében a mutatkozó felesleg a késedelmes felet *csak akkor illeti meg, ha őt a késedelem körül rosszhiszeműség semmi irányban sem terheli és ha legfeljebb menthető tévedés esete forog fenn.* (Budapesti áru és értéktőzsde választott bírósága 1692/1923. számú ítélet; 1925. évi január hó 23.). A döntéshez ily általánosságban szó fér. A felesleg egyszerű megtartására az eladót általános jogszabály fel nem jogosítja. Legfeljebb visszatartási joga van esetleges kárkövetelése erejéig.

Társasági szerződés hatálytalanná válása időmulás okából. Az 1913. évi november hó 6-ika óta egészen 1921. évi május hó 23-ikáig eltelt több mint hét esztendő az időközben megváltozott gazdasági viszonyok folytán önmagában véve alapot szolgáltat arra, hogy alperes megtagadja, hogy felperessel oly módozatok és feltételek mellett, mint aminők mellett évekkal előbb megállapodtak, társasviszonyt létesítsen és megkezdje a közös üzlet folytatását. (Budapesti áru- és értéktőzsde választott bírósága 670/1923. számú ítélet; 1925. évi január hó 7.)